

Księga Jeremiasza

Rozdział 30

1. Słowo, które od WIEKUISTEGO doszło do Jeremiasza, głosząc: 2. Tak mówi WIEKUISTY, Bóg Izraela: Spisz sobie do zwoju wszystkie słowa, które ci zwiastowałem! 3. Bo oto nadejdą dni mówi WIEKUISTY, a przywrócę wygnańców Mojego ludu, Izraela i Judy mówi WIEKUISTY; i przyprowadzę ich do ziemi, którą oddałem ich ojcom, by ją posiadli. 4. Zaś takie są słowa, które WIEKUISTY wypowiedział o Izraelu i o Judzie: 5. Zaiste, tak mówi WIEKUISTY: Słyszeliśmy odgłos trwogi; strach, a nie pokój. 6. Pytajcie się i zobaczcie, czy mężczyzna rodzi? Czemu widzę każdego męża z jego rękami na swych biodrach jak rodzącą, a wszystkie oblicza zamieniły się w błądź? 7. Biada! Bo wielkim jest ów dzień i żaden mu nie dorówna; ale chociaż to czas niedoli dla Jakóba, jednak zostanie z niego wybawiony! 8. I będzie owego dnia mówi WIEKUISTY Zastępów, że skruszę jarzmo z twego karku, a twoje więzy rozerwę; cudzoziemcy nie będą go nadal ujarzmiać. 9. Będą służyli WIEKUITEMU, swemu Bogu, i Dawidowi, swojemu królowi, którego im podniosę! 10. Zatem nie bój się, ty, Mój sługo, Jakóbie mówi WIEKUISTY, ani się nie trwóż Izraelu; gdyż oto wybawię cię z daleka, a twój ród z ziemi niewoli. Jakób wróci, będzie spokojnym i bezpiecznym, i nikt go nie wystraszy. 11. Bo Ja jestem z tobą mówi WIEKUISTY, aby cię wybawić. Położę koniec wszystkim narodom, między które cię rozproszyłem, jednak tobie nie uczynię końca; będę cię sprawiedliwie karmił, lecz do ostatka cię nie wytępię. 12. Ponieważ tak mówi WIEKUISTY: Dotkliwie jest twoje rozbicie oraz bolesną twoja rana! 13. Nikt się nie wstawi w twojej sprawie, by cię uzdrowić; nie ma dla ciebie skutecznych leków! 14. Zapomnieli cię wszyscy twoi zalotnicy i o ciebie się nie pytają; bo uderzyłem cię uderzeniem wroga, okrutną kaźnią, z powodu mnóstwa twych win, ponieważ tak liczne były twoje grzechy. 15. Czemu wołasz w swoim porażeniu, że tak dotkliwym jest twój ból? Uczyniłem ci to z powodu mnóstwa twoich win, bowiem tak liczne były twoje grzechy. 16. Lecz dlatego będą też pochłonięci wszyscy, którzy cię pochłaniali; a wszyscy, wszyscy twoi ciemiężcy pójdą w niewolę; twoi grabiciele będą ograbiani, a twych łupieżców wydam na łup. 17. Bo spowoduję ci uzdrowienie, ulecę cię z twoich ran mówi WIEKUISTY; gdyż nazywali cię odtrąconą „To Cyon, którego nikt nie odwiedza!”. 18. Tak mówi WIEKUISTY: Oto przywrócę wygnanych z namiotów Jakóba, a nad jego siedzibami się ulituję; by było odbudowane miasto na swoim rumowisku oraz stanęły pałace według swojego porządku! 19. Znowu z nich wyjdzie dziękczynienie oraz głos rozbawionych; rozmnożę ich oraz się nie umniejszą; spotęguję ich oraz się nie uszczuplą. 20. Zaś jego dzieci będą jak przedtem; jego zbór utwierdzi się przed Moim obliczem i będę się zajmował wszystkimi jego ciemiężcami. 21. Z niego samego powstanie jego mocarz, jego władca wyjdzie z jego środka; przybliżę go, aby do Mnie podszedł. Kim jest ten, co ośmielił swe serce, by do Mnie podejść? mówi WIEKUISTY. 22. Tak będziecie Mi ludem, a Ja będę waszym Bogiem. 23. Oto z zapalczywością zrywa się zawierucha WIEKUISTEGO; rozpętana burza stoczy się na głowę

niegodziwych. **24.** Nie uśmierzy się płonący gniew WIEKUISTEGO, aż spełni i urzeczywistni zamysły Swojej woli. Zrozumiecie to w końcowych czasach! **25.** Owego czasu mówi WIEKUISTY, będę Bogiem wszystkich pokoleń Izraela, a one będą Moim ludem.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012